

Het belang van ware toewijding

‘Wie bij de Here hoort, moet bij mij komen (...). U moet zich vandaag aan de Here wijden’.

Exodus 32:26, 29

Een belangrijke vraag

Als je op een kruispunt in je leven komt, moet je keuzes maken. Dat is in tal van situaties best wel moeilijk. Maar uiteindelijk gaat het in ons leven om de keus *voor* of *tegen* God, *voor* of *tegen* Christus. Dat is ten diepste de vraag waarom het draait. Wij zien een voorbeeld daarvan in de geschiedenis van Israël na de uittocht uit Egypte. Bij de Sinai kreeg het volk door de bemiddeling van Mozes Gods wetten te horen. Maar wilden de Israëlieten werkelijk de Here God dienen, of hielden ze toch vast aan de afgoden van Egypte, het land waaruit ze waren verlost? Op die keus kwam het aan bij de Sinai. Wie was er echt voor de Here? Wie hoorde bij Hem? Wie had een hart dat aan Hem was toegewijd?

Dat was de vraag die Mozes stelde, toen hij na de afgoderij rondom het gouden kalf was neergedaald van de berg – waar hij het ontwerp van de tabernakel van God had ontvangen – samen met zijn dienaar Jozua. Jozua zou het volk later ook weer voor deze keus plaatsen: *‘Vreest dan de Here en dient Hem oprecht en getrouw (...) Kiest dan heden wie u dienen zult’* (Joz. 24:14-15).

Helaas heeft Israël in zijn geheel *niet* voor Mozes gekozen, de middelaar tussen God en het volk, en voor de Here die hen uit Egypte had geleid. Door de dienst rondom het gouden kalf maakten ze de keus voor een *afgod*, voor het *heidendom* dat ze vanuit de slavernij in Egypte zo goed kenden. Ze keerden de ware en levende God de rug toe! *‘Maak ons goden, die vóór ons uitgaan’* (Ex. 32:1). Liever een afgod die voldoet aan je eigen wensen en begeerten, dan de ware God, de Schepper en Verlosser! Liever een namaakgod, waarmee je plezier kunt hebben! En Mozes, die man daar boven op de berg, die ons uit het land Egypte heeft gevoerd – wij weten niet wat er van hem geworden is! Dat was de taal van het volk bij de berg Sinai. Zo kan men de ware God snel vergeten en Hem de rug toekeren. Zo kunnen wij Jezus Christus, de Man in de hemel, die ons wil leiden door Zijn Woord en Geest, ook gemakkelijk uit het oog verliezen. Dat is helaas ook gebeurd in de geschiedenis van het christendom, doordat men aardgericht is gaan denken

en handelen en Christus als het hemelse Hoofd uit het oog heeft verloren.

Later in de geschiedenis van Gods volk zou die vraag *opnieuw* klinken: ‘Wie is voor de Here?’ Wie wil *Hem* dienen en de afgoden verlaten? Ze zou worden gesteld door de profeet Elia, de man die het volk terugbracht tot de dienst van de ware en levende God (vgl. Mal. 4). En het volk moest het wel toegeven, toen het vuur van God neerdaalde uit de hemel: *‘De Here, die is God! De Here, die is God!’* (1 Kon. 18:39). De keus voor de ware en levende God en voor de Christus der Schriften, is nog steeds relevant.

Een belangrijke opdracht

Als wij de goede keus maken, heeft dat uiteraard *consequenties*. Op de vraag van Mozes volgde zijn opdracht: ‘Kom hierheen, kom bij *mij!*’ Nieuwtestamenteel gezien is er natuurlijk maar één Persoon die dat tegen ons kan zeggen, en wel onze Heer Jezus Christus. Mozes is een beeld, een type van Hem. Wij lezen dan verder in Exodus 32 dat al de Leviëten zich tot hem verzamelden en dat zij het zwaard moesten hanteren om de afgodendienaars in de legerplaats te oordelen en om te brengen. In de zegen van Mozes worden zij hierom geprezen, en wordt aan Levi als Gods gunstgenoot de Tummim en Urim toegezegd (Deut. 33:8-9).

Zo is Christus is het ware Middelpunt van degenen die Hem toebehoren en die Hem willen dienen. Wij moeten eerst *tot Hem* komen, om door Hem te worden onderwezen en vervolgens het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God, te gaan hanteren in de geestelijke strijd (Ef. 6). Zijn wij goede soldaten van Hem (2 Tim. 2:3)?

Van het komen tot Christus vinden wij drie duidelijke voorbeelden in het evangelie van Matteüs:

- (1) Christus roept ons als *zondaars* tot Zich, om ons in de eerste plaats vrede met God te schenken: ‘Komt tot Mij, *allen* die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven’ (Matt. 11:28).

- (2) Hij roept ons ook *individueel* tot Zich, om zoals Petrus op de woelige wateren van de omstandigheden die ons omringen geheel door het geloof te leren wandelen en dichterbij Hem te komen (Matt. 14:28-30).
- (3) Hij roept ons als gelovigen ook *samen* tot Zich, om vergaderd te zijn in Zijn naam en de Vader

eendrachtig aan te roepen in Zijn naam (Matt. 18:18-20). Christus is *steeds* het Middelpunt van Gods kinderen! Laten wij groeien in het geloof en deze opdrachten van de Heer in afhankelijkheid van Hem in praktijk brengen.

Oude Sporen 2013

